రాజా బహదూరి ధస్ రాజ్ గిర్జీ

v.

రాజా పి.పార్థసారథి రాయనివారు

తదితరులు.

(పి. బి. జి.ఎ.జె.ఎస్.డి.ఆర్. ఎ.గడ్కర్ మరియు కె.ఎ. డి.ఎ.ఎస్.గుప్తా, జె.జె.)

కోర్టు-రాజీకి అనుకూలంగా ష్యూరిటీ బాండ్-అమలుప్రొసీడింగ్ లో డిక్రీ, ఒకవేళ డిశ్చార్జ్- ఈక్విటబుల్ రూల్- ఇండియన్ కాంట్రాక్ట్ యాక్ట్, 1872 (9 ఆఫ్ 1872), సెక్షన్ 135, 126.

భారతీయ కాంట్రాక్ట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 135 ప్రకారం కోర్టుకు అనుకూలంగా అమలు చేసే పూచీకత్తు బాండ్ కు వర్తించనప్పటికీ, ఆ సెక్షన్ లో అంతర్లీనంగా ఉన్న సమాన నియమం దానికి వర్తిస్తుందనడంలో సందేహం లేదు. డిశ్చార్జికి పూచీకత్తును పొందే ఈ నియమానికి కారణం ఏమిటంటే, రుణగ్రహీత తన రుణాన్ని చెల్లించడానికి అసలు రుణగ్రహీతను పిలవాలని లేదా రుణాన్ని తానే చెల్లించాలని రుణదాతను ఏ సమయంలోనైనా కోరగలగాలి.ప్రధాన రుణగ్రహీతకు వ్యతిరేకంగా తన పరిష్కారాన్ని కోరండి.

ష్యూరిటీ బాండ్ అమలు చేసే జ్యుడీషియల్ ప్రొసీడింగ్ లో రాజీ ద్వారా ష్యూరిటీ యొక్క బాధ్యత నిర్వర్తించబడుతుందా అనే ప్రశ్న బాండ్ యొక్క నిబంధనలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఒకవేళ నిబంధనల ప్రకారం ష్యూరిటీ ఆధారంగా బాధ్యత తీసుకున్నట్లు తెలుస్తున్నది. వివాదాన్ని కోర్టు మెరిట్ ఆధారంగా నిర్ణయించాలి మరియు సామరస్యంగా పరిష్కరించకూడదు, రాజీ పూచీకత్తును విడుదల చేస్తుంది.

దీ అఫీషియల్ లిక్విడేటర్స్, ట్రావెన్కోర్ నేషనల్&క్విలాన్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్ 5. మద్రాసుల అధికారిక అసైన్డ్ ఐ. ఎల్. ఆర్.1944: 708, పార్వతీబాయి వర్సెస్ వినాయక్ బల్వంత్, ఐ.ఎల్.ఆర్.794. మహమ్మదల్లి ఇబ్రహీంజీ వి. లక్ష్మీబాయి, (1929) ఐ.ఎల్.ఆర్. లిప్ బోమ్. 118, నర్సింగ్ మష్టాన్ వర్సెస్ నిర్పత్ సింగ్, (1932) ఐ. ఎల్.ఆర్. 11 పాట్నా 590 మరియు ముహమ్మద్ యూసఫ్ వర్సెస్ రామ్ గోవిందా ఓజా, (1927) I; ఎల్.ఆర్.ఎల్.వి. కాల్. 91, ప్రస్తావించబడింది.

కానీ షరతుల ప్రకారం పార్టీలు, పూచీకత్తు కూడా సామరస్యపూర్వక పరిష్కారం ఉండొచ్చని భావించి, రాజీ డిక్రీ కింద తాను బాధ్యుడవుతానని తెలిసి ష్యూరిటీ బాండ్ ను అమలు చేస్తే, ఎలాంటి డిశ్చార్జ్ జరగదు మరియు రాజీ డిక్రీ కింద పూచీకత్తు బాధ్యత వహిస్తుంది.

హాజీ అహ్మద్ వర్సెస్ మారుతీ రాంజీ, (1930) ఐ.ఎల్.ఆర్. 97
అప్పున్ని నాయర్ వర్సెస్ మాక్లాదన్, (1919) ఐ.ఎల్.ఆర్. 43 మేడ్ 272 మరియు కన్నిలాల్ ముఖర్జీ వర్సెస్ కాళీ మోహన్ ఛటర్జీ; ఎ. ఐ. ఆర్ 1957, 645, ప్రస్తావించబడింది.

తత్ఫలితంగా, కోర్టుకు అనుకూలంగా పూచీకత్తు బాండ్ అమలు చేయబడిన ప్రస్తుత కేసులో, కోర్టు ఆదేశించినట్లయితే ప్రతివాది తరఫున కొంత మొత్తాన్ని చెల్లించడానికి పూచీకత్తులు తక్కువగా తీసుకున్నాయి మరియు పక్షాల మధ్య రాజీ డిక్రీ ప్రత్యర్థి క్లెయిమ్ లకు సర్దుబాటుగా ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకోవడానికి వీలు కల్పించే సంక్లిష్టమైన నిబంధనలను ప్రవేశపెట్టింది. సమయం ఇచ్చినా.. ఇరు పక్షాలు తమ బాధ్యతలను నిర్వర్తించడానికి మరియు ష్యూరిటీ బాండ్ అమలు చేయబడిన న్యాయపరమైన చర్యలకు వెలుపల ఉన్న విషయాలను చేర్చడానికి.

ష్యూరిటీలు నిలిచాయని భావించారు. రాజీ డిక్రీ ద్వారా అమలు చేయబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీళ్ల సంఖ్య. 59 లో 343, 344 మరియు 345.
1950 జనవరి 12న మద్రాసు హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి 1946 జీవో నంబర్లు 288 నుంచి 290 వరకు అప్పీలు చేశారు.

అల్లాడి కుప్పుస్వామి, • S. B .జథర్ మరియు కె.ఆర్. చౌదరి, పిటిషనర్ల కోసం.

ఎ.వి. విశ్వనాథ శాస్త్రి, వి. వేదాంతాచారి మరియు టి. సత్యనారాయణ, ప్రతివాది నెం.2 కొరకు (సి.ఎ. నెం.345 ఆఫ్ 59 లో)

టి.వి.ఆర్. తాతాచారి, ప్రతివాదుల సంఖ్యలు 3 నుండి 6 వరకు (సి.ఎ. లో) నెంబరు 343 మరియు 344 ఆఫ్ 59) మరియు ప్రతిస్పందకుల సంఖ్యలు 5 నుండి 8 (1959 యొక్క సి. ఎ. నెం. 345 లో.)

1962 సెప్టెంబర్ 4న కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు

గజేంద్రగడ్కర్, జె-[1959 సివిల్ అప్పీళ్ల సంఖ్యలు 343 మరియు 344లను పరిష్కరించిన తరువాత, అతని లార్డ్-షిప్ ఈ క్రింది విధంగా ముందుకు సాగింది.]

ఇది మనల్ని 1959 యొక్క సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 345 కు తీసుకువెళుతుంది, దీనిలో అప్పీలుదారుడు ష్యూరిటీ, ప్రతివాదులు నెం.2 మరియు 3 పై చర్యలు తీసుకునే స్వేచ్ఛను కోరుకుంటాడు. ఈ వాదనను రెండు హైకోర్టులు తోసిపుచ్చాయి. అయితే పిటిషనర్ స్వయంగా డిఫాల్టర్ కాబట్టి, పూచీకత్తులకు వ్యతిరేకంగా తన పరిష్కారాన్ని అమలు చేయడానికి

అనుమతించలేమని పేర్కొంటూ హైకోర్టు నిర్ణయం కొనసాగుతుంది. డిఫాల్ట్ విషయంలో, మేము విరుద్ధమైన నిర్ణయానికి వచ్చాము కాబట్టి, పూచీకత్తుకు వ్యతిరేకంగా తన పరిష్కారాన్ని పొందే హక్కు అప్పీలుదారుకు ఉందా అని పరిశీలించడం అవసరం అవుతుంది.

ఈ ప్రశ్నను నిర్ణయించేటప్పుడు, ష్యూరిటీ బాండ్ ను అమలు చేయడంలో ప్రతిస్పందకులు నెం.2 మరియు 3 ద్వారా చేపట్టబడ్డ బాధ్యత యొక్క స్వభావం మరియు పరిధిని ముందుగా విచారించడం అవసరం. 1935 సెప్టెంబర్ 29న ష్యూరిటీ బాండ్ అమలు చేశారు. సంబంధిత ష్యూరిటీ బాండ్ లోని క్లాజ్ 5 ప్రకారం సి.ఎం.ఎ.నెం.లో హైకోర్టు ఇచ్చిన ఆదేశాల మేరకు పూచీకత్తు ఒప్పందం ఉంటుంది. 362/1929ని ప్రివీ కౌన్సిల్ రివర్స్ చేస్తుంది లేదా మారుస్తుంది మరియు పైన పేర్కొన్న వైవిధ్యం లేదా రివర్సల్ ఫలితంగా ప్రతివాది నెం.1 ప్రివీ కౌన్సిల్ లో పేర్కొన్న అప్పీలుదారుకు ఏదైనా మొత్తాన్ని తిరిగి చెల్లించడానికి బాధ్యత వహిస్తాడు, ఒకవేళ వారు అందులో విఫలమైతే, పూచీకత్తులు చెల్లించిన మొత్తాన్ని చెల్లిస్తాయి. అప్పుడు చెల్లించాల్సిన మొత్తం ఆ క్లాజులో పేర్కొన్న విధంగా వసూలు చేయబడుతుంది. ఈ బాండ్ ను కోర్టుకు అనుకూలంగా అమలు చేశారు.

ప్రివీ కౌన్సిల్ నిర్ణయం ఫలితంగా, అప్పీలుదారుకు చెల్లించాల్సిన మొత్తాన్ని నిర్ధారించడానికి ఈ విషయాన్ని ట్రయల్ కోర్టుకు బదిలీ చేశారని, రిమాండ్ ప్రొసీడింగ్స్ లో ఆయా పక్షాలు చేసిన దరఖాస్తులపై ట్రయల్ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై మద్రాసు హైకోర్టులో పెండింగ్ లో ఉన్న అప్పీళ్లు పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలోనే పిటిషనర్ మధ్య రాజీ డిక్రీని ఆమోదించారని పిటిషనర్ వాదించారు. మరియు ప్రతిస్పందకుడు నెం. కాబట్టి, పైన పేర్కొన్న రాజీ ఉత్తర్వు ద్వారా అప్పీలుదారుడు ఏది క్లెయిమ్ చేయవచ్చో అది తప్పనిసరిగా ఉండాలి. క్లాజు యొక్క ఆపరేటివ్

భాగాన్ని ఆకర్షించండిపూచీకత్తు బంధంలో 5. మరోవైపు. శ్రీ శాస్త్రి గారుఎందుకంటే పూచీకత్తు బాండ్ ఖచ్చితంగా నిర్వచించబడాలని ష్యూరిటీ అంగీకరిస్తుంది మరియు ప్రతిస్పందకుడు నెం.1 నుండి అప్పీలుదారుడు క్లెయిమ్ చేసిన మొత్తాన్ని రివర్స్ లేదా వ్యత్యాసం యొక్క ఫలితంగా చెప్పగలిగితేనే ఇది జరుగుతుంది.అప్పీలు కింద ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల Privy_ కౌన్సిల్ ష్యూరిటీ బాండ్ పై చర్యలు తీసుకోవచ్చు. మద్రాసు హైకోర్టులో పిటిషనర్ కు, ప్రతివాది నెం.1కు మధ్య వివాదాలు పెండింగ్ లో ఉన్నప్పుడు ఇరుపక్షాలు వివాదాల్లో రాజీ పడ్డాయని, ఆ తర్వాత వచ్చిన రాజీ డిక్రీ పూచీకత్తుల బాధ్యతను నిర్వర్తించడమేనని శాస్త్రి కోరారు. ఈ వాదనకు మద్దతుగా, భారతీయ ఒప్పంద చట్టంలోని సెక్షన్ 135 కింద సమానమైన సూత్రాలపై ఆధారపడి ఉంది. శ్రీ కుప్పుస్వామి ఈ వైఖరిని వ్యతిరేకిస్తూ, కోర్టుకు అనుకూలంగా అమలు చేయబడిన పూచీకత్తు బాండ్ కు సెక్షన్ 135 వర్తించదని మరియు ష్యూరిటీకి వ్యతిరేకంగా అప్పీలుదారు యొక్క పరిష్కారం మధ్య వివాదం వల్ల ప్రభావితం కాదని వాదించాడు. పిటిషనర్ మరియు ప్రతివాది నెం.1 సామరస్యపూర్వకంగా పరిష్కరించబడ్డారు మరియు రాజీ డిక్రీలో ముగించబడ్డారు.

భారత కాంట్రాక్ట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 135 లేదా అందులోని సూత్రాలు కోర్టుకు అనుకూలంగా అమలు చేసే బాండ్లకు వర్తిస్తాయా అనే ప్రశ్నను ఈ వివాదం లేవనెత్తుతోంది. సెక్షన్ 135 ప్రకారం, రుణగ్రహీత మరియు ప్రధాన రుణగ్రహీత మధ్య ఒక ఒప్పందం ఉంటుంది, దీని ద్వారా రుణగ్రహీత ఒక కూర్పు చేస్తాడు, లేదా దావా వేయడానికి సమయం ఇస్తానని వాగ్దానం చేస్తాడు , లేదా దావా వేయకుండా, అటువంటి ఒప్పందానికి పూచీకత్తు సమ్మతిస్తే తప్ప, ప్రధాన రుణగ్రహీత పూచీకత్తును పూర్తి చేస్తాడు. అందువల్ల ష్యూరిటీ అనుమతి లేకుండా రుణగ్రహీతకు, రుణగ్రహీతకు మధ్య రుణం రాజీ పడితే సెక్షన్ 135 వర్తించే పూచీకత్తు ఒప్పందం అమలుకు నోచుకోదు అనడంలో సందేహం లేదు. అయితే కోర్టుకు అనుకూలంగా బాండ్ ను అమలు చేసిన వ్యక్తికి ఈ నిబంధన వర్తించదు. ఎందుకంటే అటువంటి హామీ ఒప్పందం కాంట్రాక్ట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 126 పరిధిలోకి రాదు. పై సెక్షన్ కింద గ్యారంటీ కాంట్రాక్ట్ అనేది పూచీకత్తు ఉనికిని

తెలియజేస్తుంది. ప్రధాన రుణగ్రహీత మరియు రుణదాత, మరియు కోర్టుకు అనుకూలంగా అమలు చేయబడిన బాండ్ విషయంలో ఈ ఆవశ్యకత సంతృప్తి చెందదు. అటువంటి బాండ్ ను రుణదాతకు కాకుండా కోర్టుకు ఇస్తారు మరియు బాండ్ ను అమలు చేయాలా వద్దా అనేది కోర్టు విచక్షణపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అందువల్ల సెక్షన్ 135లోని నిబంధనలు కోర్టు బాండ్లకు వర్తించవనడంలో సందేహం లేదు.

సెక్షన్ 135లోని నిబంధనల్లోని సమాన సూత్రాలు ఈ బాండ్లకు వర్తిస్తాయని స్పష్టం చేసింది. ఉదాహరణకు, డిక్రీ హోల్డర్ తీర్పు-రుణగ్రహీతకు సమయం ఇచ్చి, ఆ కాలంలో అతనికి వ్యతిరేకంగా తన పరిష్కారాన్ని కోరనని వాగ్దానం చేస్తే, రుణగ్రహీతకు రుణగ్రహీత ఇచ్చిన సమయాన్ని పొడిగించడం కోర్టుకు అనుకూలంగా పూచీకత్తును అమలు చేసినప్పుడు కూడా పూచీకత్తును పూర్తి చేయకూడదు. అటువంటి పరిస్థితులలో ష్యూరిటీని డిశ్చార్జ్ చేయడానికి అర్హత కల్పించే సమానమైన నియమానికి కారణం ఏమిటంటే, రుణగ్రహీత తన రుణగ్రహీత తన రుణాన్ని స్వయంగా చెల్లించమని ప్రధాన రుణగ్రహీతను పిలవాలని మరియు అసలు రుణగ్రహీతకు వ్యతిరేకంగా తన పరిష్కారాన్ని కోరాలని రుణగ్రహీతను ఏ సమయంలోనైనా కోరగలగాలి. ఒకవేళ రుణగ్రహీత తన ప్రధాన రుణగ్రహీత నుండి రుణాన్ని క్లెయిమ్ చేసుకోకుండా ఉండటానికి కట్టుబడి ఉంటే, అది పూచీకత్తు యొక్క హక్కును భౌతికంగా ప్రభావితం చేస్తుందిమరియు అందువల్ల, పూచీకత్తు యొక్క సమ్మతి లేకుండా రుణగ్రహీత రుణగ్రహీతకు సమయం ఇచ్చినప్పుడల్లా, పూచీకత్తు విడుదలను క్లెయిమ్ చేయవచ్చు. కాంట్రాక్ట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 126 కోర్టుకు అనుకూలంగా అమలు చేసే ష్యూరిటీ బాండ్ కు ఎంత వర్తిస్తుందో, ష్యూరిటీ బాండ్ కు కూడా ఈ సమాన సూత్రం వర్తిస్తుంది. అందువల్ల కాంట్రాక్ట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 135లోని నిబంధనల్లోని సమాన సూత్రాలు కూడా కోర్టుకు అనుకూలంగా అమలు చేసే పూచీకత్తు బాండ్లకు వర్తించవన్న వాదనకు సమర్థన కనిపించడం లేదు.

ష్యూరిటీ బాండ్ అమలుకు వచ్చిన జ్యుడీషియల్ ప్రొసీడింగ్స్ లో రాజీ డిక్రీ జారీ అయిన కారణంగా అటువంటి పూచీకత్తు బాండ్ కింద బాధ్యత నిర్వర్తించబడుతుందా అనే ప్రశ్నను నిర్ణయించేటప్పుడు, బాండ్ యొక్క నిబంధనలను పరిశీలించడం ఎల్లప్పుడూ అవసరం. రుణగ్రహీతకు, రుణగ్రహీతకు మధ్య పెండింగ్ లో ఉన్న వివాదం రాజీ పడవచ్చని బాండ్ ను అమలు చేసినప్పుడు పూచీకత్తు ఆలోచించాడా, లేక వివాదాన్ని కోర్టు పరిష్కరిస్తుందని, పార్టీలు రాజీపడకూడదని భావించాడా? బాండ్ యొక్క నిబంధనలు వివాదాన్ని న్యాయస్థానం అర్హతల ఆధారంగా నిర్ణయిస్తుందని మరియు సామరస్యంగా పరిష్కరించబడదని హామీదారు బాధ్యత తీసుకున్నట్లు సూచిస్తే, అప్పుడు వివాదం యొక్క రాజీ పూచీకత్తు యొక్క బాధ్యతను నిర్వర్తిస్తుంది(అధికారిక లిక్విడేటర్స్, ట్రావెన్కోర్ నేషనల్&క్విలాన్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్ ద్వారా). v. మద్రాసు అధికారిక అసైన్డ్, పార్వతీబాయి వి. వినాయక్ బల్వంత్ ; ఇబ్రహీంజీ వర్సెస్ లక్ష్మీబాయి; నర్సింగ్ ముస్తోన్ వి. నిర్పత్ సింగ్ మరియు ముహమ్మద్ యూసఫ్ వి. రామ్ గోవింద ఓజా. మరోవైపు, బాండ్ యొక్క నిబంధనలను బట్టి, వివాదాన్ని సామరస్యంగా పరిష్కరించవచ్చు మరియు రాజీ డిక్రీ కింద కూడా తన బాధ్యత తలెత్తవచ్చని తెలిసి ష్యూరిటీ బాండ్ అమలు చేయడం సహా పక్షాల ఆలోచనలో ఉన్నట్లు అనిపిస్తే, రాజీ డిక్రీని ఆమోదించడం వల్ల రాజీ డిక్రీని ఆమోదించడం అతనికి హాజీ అహ్మద్ వర్సెస్ మారుతి ద్వారా డిశ్చార్జ్ క్లెయిమ్ చేయడానికి అర్హత ఇవ్వదు. రాంజీ; అప్పున్ని నాయర్ వర్సెస్ ఇసాక్ మకదన్, మరియు కనలాల్ ముఖర్జీ వర్సెస్ కాళీ మోహన్ ఛటర్జీ. అందువల్ల రాజీ డిక్రీ హామీని నెరవేరుస్తుందో లేదో నిర్ణయించడానికి పూచీకత్తు బంధాన్ని అర్థం చేసుకోవడంలో ప్రశ్న ఎల్లప్పుడూ ఒకటిగా ఉంటుంది.

ప్రస్తుత కేసులో ప్రతివాదులు నెం.2, 3 ఇచ్చిన బాండ్లను పరిశీలిస్తే, బాండ్లను అమలు చేసినప్పుడు పూచీకత్తుల ఆలోచనలోనే ఇరు పక్షాలు తమ వివాదాన్ని సామరస్యంగా పరిష్కరించుకుంటాయని భావించడం అసాధ్యం. పూచీకత్తు బాండ్ అమలు చేసిన సమయంలో;

ఇరు పక్షాల మధ్య పెండింగ్ లో ఉన్న వివాదం డబ్బు వివాదం, దీని నిర్ణయం ఒక పక్షానికి నిర్దిష్ట మొత్తాన్ని మరొక నిర్దిష్ట మొత్తాన్ని చెల్లించాలని ఆదేశిస్తూ ఉత్తర్వుతో ముగుస్తుంది. రాజీ డిక్రీ సంక్లిష్టమైన నిబంధనలను ప్రవేశపెట్టింది. ప్రతివాది నెం.1పై పిటిషనర్ వాదనను సంతృప్తిపరచడం. రాజీ డిక్రీ ప్రకారం, అప్పీలుదారుడు దావాలో ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకునే హక్కు కలిగి ఉంటాడు మరియు ఆ ప్రక్రియలో, ఇరు పక్షాల యొక్క ప్రత్యర్థి వాదనలు సర్దుబాటు చేయబడతాయి. రాజీ ఒప్పందం యొక్క నిబంధనలకు అనుగుణంగా మీ పక్షాలు తమ వివాదాన్ని పరిష్కరించుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నప్పుడు పూచీకత్తు బాండ్ యొక్క క్లాజ్ 5 లోని భౌతిక నిబంధనలు ఆకర్షించబడతాయని చెప్పలేమని మేము సంతృప్తి చెందాము. అంతేకాకుండా, రాజీ ఒప్పందం ప్రతివాది నెంబరుకు సమయం ఇచ్చిందని, అందువల్ల డిక్రీ ఆమోదించిన వెంటనే అమలు చేయలేమని స్పష్టం చేసింది. వాస్తవానికి, రాజీ కింద ఇరు పక్షాలు తమ తమ బాధ్యతలను నిర్వర్తించడానికి సమయం ఇచ్చిన మాట వాస్తవమే అయినప్పటికీ, డిక్రీ ద్వారా సమయం ఇవ్వబడింది. రాజీ డిక్రీ ఫలితంగా పూచీకత్తు బాండ్ కింద ప్రతిస్పందకుల సంఖ్య 2 మరియు 3 యొక్క బాధ్యత నెరవేరుతుందని మేము భావించడానికి ఇది మరొక కారణం .

ఈ విషయాన్ని డీల్ చేయడంలో మరో పరిశీలన కూడా ఉంది. ఇరుపక్షాల మధ్య పరిష్కరించబడిన వివాదాలలో ప్రతివాది నెం.1 నష్టపరిహారం కోసం చేసిన దావాను కూడా చేర్చారు, ఎందుకంటే పిటిషనర్ తనఖాగా తన ఆధీనంలో ఉన్న ఆస్తులకు సంబంధించి అపరిచితులకు అనుకూలంగా ఆక్యుపెన్సీ హక్కులను సృష్టించాడు. ఈ వాదన ప్రివీ కౌన్సిల్ జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ద్వారా ఆలోచించిన మరియు అనుమతించిన ప్రొసీడింగ్స్ కు వెలుపల ఉంది, అయినప్పటికీ ఈ వివాదాన్ని రాజీ డిక్రీ ద్వారా పరిష్కరించారు, అంటే ష్యూరిటీ బాండ్ అమలు చేయబడిన న్యాయ ప్రక్రియలకు ఖచ్చితంగా వర్తించని ఒక అంశాన్ని పార్టీలు వారి తుది పరిష్కారంలో ప్రవేశపెట్టాయి. అందువల్ల, అప్పీలుదారుడు తాను డిఫాల్టర్ కాదని చూపించడంలో

విజయం సాధించినప్పటికీ, ప్రతివాదులు నెం.2 మరియు 3 లకు వ్యతిరేకంగా అతని పరిష్కారాన్ని కోరలేరని మేము సంతృప్తి చెందుతున్నాము.

ఒక ప్రయత్నం చేశాడు మిస్టర్. ప్రతివాదులు నెం.2, 3లు ఈ అంశాన్ని హైకోర్టు ముందు లేవనెత్తడానికి అనుమతించరాదని కుప్పుస్వామి సూచించారు, ఎందుకంటే ట్రయల్ కోర్టులో అటువంటి పాయింట్ ఏదీ తీసుకోలేదు. ఈ వాదనలో వాస్తవం లేదని మేము అనుకోవడం లేదు. ప్రతివాదులు నెం.2, 3 ట్రయల్ కోర్టులో అటువంటి వాదనను స్వీకరించలేదన్నది వాస్తవం, కానీ డిఫాల్టర్ ఎవరు అనే అంశంపై పార్టీలు అప్పుడు దృష్టి సారించడం దీనికి కారణం కావచ్చు. అయితే ఈ అప్పీళ్లపై హైకోర్టులో వాదనలు జరిగినప్పుడు ప్రతివాది నెం.2 ఈ అంశాన్ని ప్రత్యేకంగా కోరడంతో హైకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంది. ఇది పూర్తిగా చట్టానికి సంబంధించిన అంశమని, అందువల్ల అప్పీలులో మొదటిసారి లేవనెత్తడానికి హైకోర్టు అనుమతించి ఉండాల్సింది కాదని కుప్పుస్వామి తెలివిగా సూచించారనడంలో సందేహం లేదు. ఈ అంశాన్ని మొదట కోర్టులో లేవనెత్తి ఉంటే, ప్రతివాదులు నెం.2, 3లు అప్పీలుదారు, ప్రతివాది నెం.1 మధ్య రాజీ ఒప్పందానికి సమ్మతించినట్లు చూపించేవారని వాదన. ఇది స్పష్టంగా ఒక అనంతర ఆలోచన. ప్రతివాదులు 2, 3లు రాజీ ఒప్పందానికి సమ్మతించినందున రాజీ డిక్రీ ద్వారా విడుదల కాలేదని పిటిషనర్ వాదన అయితే, వారు ఆ విషయాన్ని హైకోర్టు ముందు చెప్పి ఉండాల్సిందని, అప్పుడు హైకోర్టు ఆ అంశంపై ఒక నిర్ధారణకు పిలిచి ఉండాల్సిందని లేదా ప్రతివాదుల సంఖ్య 2 మరియు ఎలకు ఆ అంశాన్ని లేవనెత్తడానికి అనుమతి నిరాకరించి ఉండేదని పిటిషనర్ వాదన .

ఫలితంగా 1959 నాటి సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 345 విఫలమై, ఖర్చులతో కొట్టివేయబడింది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..